

Győri Ítéltábla
Pf.II.20.174/2018/7.

A Győri Ítéltábla a dr. ... ügyvéd által képviselt felperesnek a ... Ügyvédi Iroda által képviselt alperes ellen kártérítés megfizetése iránt indított perében a Székesfehérvári Törvényszék 2018. február 27-én kelt 48.P.20.660/2016/30. számú ítélete ellen a felperes által 31. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú ítélet fellebbezett rendelkezését helybenhagyja.

Megállapítja, hogy a felmerült 73.600,- (Hetvenháromezer-hatszáz) Ft fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Kötelei a felperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg az alperesnek 29.210,- (Huszonkilencezer-kettőszáztíz) Ft másodfokú perköltséget.

Ez ellen a végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes kereseti kérelmében 33.888.066,- Ft kártérítés és járulékai megfizetésére kérte az alperes kötelezését.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította, és kötelezte a felperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg az alperesnek 1.270.000,-Ft perköltséget.

Határozatának indokolásában felhívta a régi Pp.78. § (1) bekezdését, és rögzítette, hogy az alperest megillető perköltség a jogi képviselettel kapcsolatos ügyvédi munkadíjban manifesztálódik.

Az ítéletnek az öt perköltség megfizetésére kötelező rendelkezése ellen a felperes fellebbezett; az ítélet megváltoztatását akként kérte, hogy a másodfokú bíróság a perköltség összegét 350.000,- Ft-ra szállítsa le. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az alperes javára eltúlzottan határozott meg 1.270.000,-Ft perköltséget. Hivatkozott arra, hogy az alperest képviselő ügyvédi iroda székhelye a perbíróság helyével azonos, így a jogi képviselő tárgyalásokon történő részvétele nem járt számottevő utazással. A törvényszék öt tárgyalást tartott, emellett pedig az alperes külzettel együtt egy négyoldalas, valamint egy háromoldalas beadványt szerkesztett.

Az alperes annak fellebbezett részében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Hangsúlyozta, hogy az ügyvédi munkadíj összege elsősorban a pertárgy értékétől függ, a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet (a

továbbiakban: R.) 3. § (2) bekezdéséből következően pedig 1.216.642,- Ft + áfa, mindösszesen 1.545.135,- Ft lett volna részére megállapítható. Mindemellett kiemelte, hogy tevékenységét bonyolult ügyben látta el: tanulmányoznia kellett az ... Kkt. felperes, valamint a jelent per felperese között a Székesfehérvári Törvényszéken 15.G.40.007/2011., valamint 15.G.40.078/2015. számon indult perek terjedelmes iratanyagát, öt bírósági tárgyaláson vett részt, a benyújtott iratok jelentős tartalmúak, cégkivonatokat, cégmásolatokat kért le, szakvéleményt tanulmányozott át, meg kellett ismernie a felperes periratait, azokról véleményt kellett formálnia, kapcsolatot kellett tartania jogi képviselőjével, az ellenérdekű képviselőkkel, a tárgyalásokon nyilatkozatot kellett tennie. A felperest a perben két ügyvéd is képviselte, akiknek felfogása és céljaik különböztek, a periratoknak pedig nem a hossza, hanem a tartalma a lényeges. Az ügy közel két évig húzódott, a nagyobb tárgyalási időközök miatt a tárgyalásokra történő újbóli felkészülés hosszabb időt vett igénybe, különös tekintettel a jogvita lényegi elemeinek felidézésére, a felperes bizonyítása irányainak változására.

A fellebbezés alaptalan.

Az ítélet tábla a régi Pp. 253. § (3) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét csak a fellebbezési kérelem és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között bírálta felül, és nem érintette annak a per főtárgyára vonatkozó rendelkezését, valamint az alperes javára megítélt perköltségnek a 350.000,- Ft-ot meg nem haladó részét.

A másodfokú bíróság abból indult ki, hogy a régi Pp. 75. § (2) bekezdése alapján a perköltséghez hozzá kell számítani a felet képviselő ügyvéd, jogtanácsos, illetve szabadalmi ügyvivő készíadásait és munkadíját is.

A régi Pp. 78. § (1) bekezdése értelmében a pernyertes fél költségeinek megfizetésére a pereszes felet kell kötelezni; ez alól annyiban van helye kivételnek, amennyiben a 80-83.§-ok eltérően rendelkeznek, vagy a törvény egyéb kifejezett rendelkezése a költséget a per eldöntésétől függetlenül másnak a terhére rója.

A R. 3. § (1) bekezdése szerint amennyiben az ügyvéd által képviselt fél ügyvédi költségként a fél és az ügyvéd között létrejött ügyvédi megbízási szerződésben kikötött munkadíjat nem érvényesíti, úgy a fél a munkadíj összegét a (2)-(6) bekezdésben foglaltak figyelembevételével is felszámíthatja.

A R. 3. § (2) bekezdése szerint polgári és közigazgatási perben, valamint egyéb közigazgatási bírósági eljárásban a munkadíj összege

- a) 10 millió forintot meg nem haladó pertárgyérték esetén a pertárgyérték 5%-a, de legalább 10.000,- Ft
- b) 10 millió forint feletti, de 100 millió forintot meg nem haladó pertárgyérték esetén az a) pontban meghatározott munkadíj és a 10 millió forint feletti összeg 3%-a, de legalább 100.000,- Ft,
- c) 100 millió forintot meghaladó pertárgyérték esetén a b) pontban meghatározott munkadíj és a 100 millió forint feletti összeg 1%-a, de legalább 1 millió forint.

A R. 3. § (6) bekezdése akként rendelkezik, hogy a munkadíj megállapítása során a munkadíj összegét a bíróság indokolt esetben mérsékelheti, ha az nem áll arányban a ténylegesen elvégzett

ügyvédi tevékenységgel. A bíróság a munkadíjat - különösen az ügy bonyolultsága esetén - a (2)-(5) bekezdésben meghatározott összegnél magasabb összegben is megállapíthatja. A bíróság a munkadíj eltérő összegben történő megállapítását indokolni köteles.

A R. 4/A. § (1) bekezdése rendelkezik arról, hogy az ügyvédi díj 3. §-ban meghatározott összege a tevékenység ellenértékét terhelő általános forgalmi adó összegét nem tartalmazza; azt a díj összegén, mint adóalapon felül kell - a külön jogszabály rendelkezései szerint - felszámítani.

A R. hivatkozott rendelkezéseiből kitűnik, hogy a bíróságnak az ügyvédi munkadíjat főszabály szerint a pertárgy értékéhez igazodó degresszív skála szerint kell megállapítania, mely összeget indokolt esetben mérsékelheti, vagy az ügyvédi munkadíjat ennél magasabb összegben is megállapíthatja; a bíróság ugyanakkor a munkadíj eltérő összegben történő megállapítását minden esetben indokolni köteles.

A régi Pp. 24. § (1) bekezdése alapján számított 33.888.066,- Ft pertárgyérték alapján a R. 3. § (2) bekezdése, valamint 4/A. § (1) bekezdése szerint az alperest az elsőfokú eljárásban 1.133.888,- Ft + áfa, mindösszesen 1.440.038,- Ft ügyvédi munkadíj illette volna meg. Az elsőfokú bíróság az alperes javára az ügyvédi munkadíjat ennek az összegnek mintegy 88 százalékában, 1.000.000,- Ft + áfa = 1.270.000,- Ft-ban határozta meg, azonban a munkadíjnak a felperes javára eltérő összegben történő megállapítását nem indokolta.

A felperest terhelően meghatározott elsőfokú perköltség (ügyvédi munkadíj) nem eltúlzott.

Az alperes perbeli képviselőjére a ... Ügyvédi Irodát 2016. november 16-án hatalmazta meg, melyhez képest a törvényszék több mint tizenöt hónap elteltével hozott ítéletet. A perben tartott hat tárgyaláson, 2016. november 24-én, 2017. február 7-én, 2017. március 23-án, 2017. november 14-én, 2018. január 4-én és 2018. február 27-én az alperes jogi képviselője részt vett, a jegyzőkönyvekből megállapíthatóan e tárgyalások együttes időtartama 6 óra 50 perc volt. Az alperes jogi képviselője útján 9. sorszámon négyoldalas, majd 14. sorszámon háromoldalas előkészítő iratot nyújtott be. Helyesen hivatkozott arra, hogy jogi képviselőjének a perbeli képviselő szakszerű ellátása érdekében indokolt volt az előzményi perek iratanyagának tanulmányozása, miként jelen perben a felperes iratainak, az általa csatolt bizonyítékoknak, valamint Rátskay Ildikó magánszakértői véleményének megismerése. Értékelve a kapcsolattartás, valamint a tárgyalásokra való felkészülés szükségességét is, a másodfokú bíróság véleménye szerint a törvényszék nem határozta meg eltúlzott összegben az alperest megillető ügyvédi munkadíjat.

Mindezek miatt az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett rendelkezését a régi Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A régi Pp. 84. § (1) bekezdésének a) pontja, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 39. § (1) bekezdése, 46. § (1) bekezdése, valamint a költségmentesség alkalmazásáról a bírósági eljárásban című 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján a másodfokú bíróság megállapította, hogy a felmerült 73.600,- Ft fellebbezési eljárási illetéket - a felperest megillető teljes személyes költségmentesség folytán - az állam viseli.

Az ítéltábla a régi Pp. 78. § (1) bekezdésére hivatkozással kötelezte az eredménytelenül fellebbező felperest, hogy a régi Pp. 217. § (1) bekezdése szerint meghatározott tizenöt nap teljesítési határidőn belül fizessen meg az alperesnek 29.210,- Ft perköltséget; ez az összeg a R. 3. § (2) és (5) bekezdései, valamint a 4/A. § (1) bekezdése szerint meghatározott 23.000,- Ft + áfa összegű ügyvédi munkadíjat foglalja magában.

G y ő r , 2018. június 28.

Dr. Szalai György sk. a
tanács elnöke

Dr. ... Péter sk. előadó bíró

Dr. Ferenczy Tamás sk. bíró

A kiadmány hitelül
kiadó: